

PERMISIUNE PENTRU DEZLEGAREA COLECTIVĂ ÎN ARHIDIECEZA ALBA IULIA

Spovada individuală (mărturisirea și enumerarea completă a păcatelor) rămâne singurul mod obișnuit pentru împăcarea credinciosului conștient de păcatul său grav, cu Dumnezeu și Biserica. Doar imposibilitatea fizică sau morală scutește credinciosul de la acest mod de a se spovedi, caz în care poate primi dezlegarea într-un mod deosebit (cf. can. 960): prin **dezlegare colectivă/generală** sau prin **părerea de rău (căința) desăvârșită**. În îndemnul apostolic intitulat *Reconciliere și pocăință*, ce s-a născut ca rod al sinodului episcopilor din 1983, Papa Ioan Paul al II-lea accentuează faptul, că dezlegarea colectivă este o formă extraordinară de administrare a sacramentului reconcilierii.

Dezlegarea colectivă/generală este forma extraordinară a sacramentului reconcilierii, prin care credinciosul (sau o grupare a credincioșilor), fără mărturisire completă și personală a păcatelor – în cazuri de necesitate gravă, cu permisiunea episcopului diecezan – primește dezlegare de păcate. În situații grave, când nu există posibilitatea dezlegării sacramentale, putem apela și porni în suflet **părerea de rău/căința desăvârșită**, primind astfel iertarea lui Dumnezeu. Bineînțeles, această căință desăvârșită trebuie să conțină și votum confessionis, adică hotărârea fermă de a recurge, imediat ce va fi posibil, la spovada sacramentală (cf. can. 916)

Condițiile pentru dezlegarea colectivă/generală

În caz de pericol de moarte: atunci când preotul nu are destul timp, pentru a asculta mărturisirea păcatelor penitentului. Pericolul de moarte include îmbolnăvirile grave sau epidemiile. În aceste cazuri aprecierea pericolului stă la latitudinea preotului.

În caz de necesitate gravă: când luând în considerare numărul penitenților, nu sunt destui confesori, pentru a asigura în timp util spovada corectă tuturor, și astfel penitenții, fără vina lor, rămân fără dezlegare sacramentală și nu pot primi Sfânta Împărtășanie.

Autoritatea competentă: determinarea condițiilor necesare aparține episcopului diecezan, el poate hotărî care sunt cazurile grave de necesitate, ținând cont de argumentele discutate și acceptate de toți membrii conferinței episcopale (can. 961, §2, CBC 1483). În caz că aceste argumente lipsesc, episcopul diecezan, bazându-se pe propria autoritate poate aduce hotărâri. În dieceza care i-a fost încredințată, ține – în limitele competenței atribuite – de episcopul diecezan, să decreteze reguli liturgice obligatorii (can. 843, §4).

Pentru ca mai mulți credincioși în Cristos să primească deodată și în mod **valid** dezlegarea sacramentală, nu este necesară doar pregătirea lor corespunzătoare, ci și hotărârea lor fermă și personală, că **își vor mărturisi păcatele grave, pe care acum nu le-au putut mărturisi, imediat ce va fi posibil**. Pe parcursul dezlegării colective, pe cât este posibil, credincioșii în Cristos trebuie pregătiți, conform cerințelor amintite la §1. Chiar și în caz de moarte, dacă este suficient timp, dezlegarea colectivă să fie precedată de chemarea, ca fiecare în parte să aibă grijă de căința pentru păcatele săvârșite (can. 962, CBC 1483).

Vizavi de **validitatea** dezlegării colective legea cere credinciosului să fie pregătit în mod corespunzător, și să aibă luată deja hotărârea fermă, de a recurge imediat ce va fi posibil, la spovada sacramentală individuală. Conceptul de „imediat ce va fi posibil” este explicat în canonul 963: „cât de curând posibil”. Aceasta trebuie să se întâmple cel puțin înainte de o nouă dezlegare colectivă, sau într-un an de la ultima spovadă (can. 989, CBC 1457. Orice credincios în Cristos, care a ajuns la vârsta adecvată pentru folosirea facultăților mintale, este obligat să își mărturisească păcate grave măcar odată pe an). Toți cei, care au primit iertarea păcatelor printr-o dezlegare colectivă, nu mai pot primi o nouă dezlegare colectivă, până nu își fac spovada individuală. Doar o cauză gravă poate motiva de sub această interdicție.

Datorită restricțiilor impuse de autoritățile statului pe teritoriul țării și ținând cont de prevenirea extinderii epidemiei, prin hotărârea adusă pe 20 Martie, 2020, **permit folosirea dezlegării colective/generale pe întreg teritoriul arhiepiscopiei noastre, până când această permisiune va fi retrasă**.

LITURGIA DEZLEGĂRII SACRAMENTALE COLECTIVE

(BAZATĂ PE HOTĂRÂREA NR. 637, DIN 17 MARTIE, 2020, A CONFERINȚEI EPISCOPALE MAGHIARE)

Desfășurarea dezlegării colective

Cei care doresc să primească dezlegarea colectivă – sunt potriviți de exemplu, pentru o asemenea acțiune, cei care participă la liturghii publice, conform decretelor date de autoritățile statului – să fie atenționați, că trebuie să se pregătească cu o atitudine corespunzătoare, adică să aibă o căință sinceră, de păcatele săvârșite, să ia hotărârea fermă de a evita viitoarele păcate, de a repara eventualele daune materiale sau spirituale cauzate de aceste păcate ale lor, și să aibă intenția serioasă, ca imediat ce va fi posibil, să își mărturisească și în mod individual păcatele săvârșite, pe care nu le-au putut mărturisi atunci când au primit dezlegarea colectivă. Să primească cu toții și un gest de îndestulare/pocăință, un canon, pe care îl pot completa sau chiar multiplica, din zel personal.

Dezlegarea colectivă are patru condiții: 1. Căința de păcate, 2. Semnul vizibil al căinței, 3. Îndestularea/Canonul/Pocăința, 4. Imediat ce va fi posibil, mărturisirea individuală a păcatelor.

MĂRTURISIREA GENERALĂ A PĂCATELOR

Preotul îi îndeamnă pe cei care așteaptă dezlegarea, să exprime asta printr-un semn vizibil. De exemplu:

Cei care doresc acum să primească dezlegarea sacramentală, să îngenuncheze, și să rostească mărturisirea generală, așa cum facem la sfânta liturghie!

Sau:

Cei care doresc acum să primească dezlegarea sacramentală, să își plece capul, și să rostească mărturisirea generală, așa cum facem la sfânta liturghie.

Cei care să căiesc rostesc după acestea mărturisirea generală de păcate (Mărturisesc, lui Dumnezeu Atotputernic, și vouă fraților...), după care continuă rostind împreună rugăciunea domnească. După acestea preotul distribuie dezlegarea colectivă/generală.

DEZLEGAREACOLECTIVĂ/GENERALĂ

Preotul întinzându-și mâna spre/deasupra penitentului/penitenților dă dezlegarea:

Părintele ceresc, care nu dorește moartea păcătosului, ci ca acesta să se întoarcă și să trăiască, El care ne-a iubit mai întâi, și l-a trimis pe Fiul său sfânt în lume, ca prin el să se mântuiască lumea, să fie îndurător cu voi, și să vă dea pace!

Răspuns: Amin.

Domnul nostru Isus Cristos, care pentru păcatele noastre s-a dat pe mâna păcătoșilor, dar a înviat, ca să ne obțină mântuirea, El, care a revărsat pe Duhul Sfânt asupra apostolilor, ca să aibă puterea de iertare a păcatelor, prin slujirea noastră să vă elibereze pe voi de păcatele voastre și să vă umple cu Duhul lui Sfânt!

Răspuns: Amin.

Duhul Sfânt mângâietor, pe care l-am primit spre iertarea păcatelor și care ne conduce spre Tatăl, să vă curețe inimile, să vă străbată cu puterea sa, ca să dați mărturie în viață despre bunătatea aceluia, care din întuneric v-a chemat la lumina minunată!

Răspuns: Amin.

IAR EU VĂ DEZLEG DE PĂCATELE VOASTRE

ÎN NUMELE TATĂLUI, ȘI AL FIULUI † ȘI AL DUHULUI SFÂNT.

Răspuns: Amin.

Sau:

Dumnezeu, părintele îndurător, care prin moartea și învierea Fiului său, a împăcat lumea cu sine și a trimis pe Duhul Sfânt, spre iertarea păcatelor, prin puterea bisericii să vă dea vouă iertare și pace!

Răspuns: Amin.

IAR EU VĂ DEZLEG DE PĂCATELE VOASTRE

ÎN NUMELE TATĂLUI, ȘI AL FIULUI † ȘI AL DUHULUI SFÂNT.

Răspuns: Amin.

CĂINȚA DESĂVÂRȘITĂ PENTRU PĂCATE

Pe baza punctului 1452, din Catehismul Bisericii Catolice: „Atunci când căința provine din iubirea lui Dumnezeu mai presus de orice lucru, și e exprimată de o sinceră cerere de iertare (aceea pe care în acel moment penitentul este în măsură s-o exprime), se numește căință desăvârșită (căință din iubire). Aceasta obține iertarea păcatelor veniale; ba chiar și a celor de moarte dacă e însoțită de votum confessionis, adică de hotărârea fermă de a recurge, imediat ce va fi posibil, la spovada sacramentală.”

În măsura în care nu există nici posibilitatea dezlegării colective (vă rog explicați în mod aparte acest lucru credincioșilor!), credinciosul în acest caz, având hotărârea de a recurge imediat ce va fi posibil la spovada individuală sacramentală, să pornească în suflet **căința desăvârșită**, cu această rugăciune, sau cu o rugăciune asemănătoare cu aceasta:

Mă căiesc din toată inima, o, dulcele meu Dumnezeu, că te-am supărat de atâtea ori, că prin aceasta m-am făcut nevrednic/ă de harul tău, am decăzut din îngăduința ta și până acum am meritat pe deplin pedeapsa veșnică. Mă căiesc de păcatele mele, mai ales, pentru că pe Tine, binele meu suprem, Părintele meu cel bun și cel mai mare binefăcător al meu, te-am supărat.

O, dulcele meu Dumnezeu, îmi impun cu tărie intenția, ca pe Tine Dumnezeul meu cel bun și iubitor, cu ajutorul harului tău, să nu te mai supăr cu niciun păcat, dar mai ales cu păcatele... (*aici ne gândim la păcatele împotriva cărora avem de luptat cu precădere*) și promit să evit cu atenție ocaziile de păcat. Te rog Doamne, să-mi fie de pază privirea ta plină de bunătate, și ajută-mă să folosesc mai bine ziua de mâine, decât ziua de azi.

Preafericită Maică Fecioară, sfinți îngeri păzitori, fiți împreună cu mine! Amin.

CÂȘTIGAREA INDULGENȚEI PLENARE

În situația actuală, care este deosebit de gravă, Biserica oferă posibilitatea câștigării indulgenței plenare, tuturor credincioșilor care suferă de boala cauzată de virusul Corona, tuturor lucrătorilor în domeniul sănătății, membrilor familiilor acestora, precum și tuturor, care într-o formă sau alta, chiar și cu rugăciunea, le oferă îngrijire bolnavilor.

Pentru câștigarea indulgenței plenare, le este de ajuns celor care suferă de boala cauzată de infecția cu virusul Corona, și se află în carantină, mai departe, lucrătorilor în domeniul sănătății și membrilor familiilor, care sunt expuși la riscul infectării, având grijă de cei deja infectați, dacă se roagă Crezul, Tatăl Nostru și o rugăciune dedicată Mariei. Restul credincioșilor pot opta pentru dintre următoarele opțiuni: vizitează Preasfântul Sacrament al Altarului sau face adorație euharistică, sau citește măcar jumătate de oră Sfânta Scriptură, sau spune Rozariul, sau recită Calea Crucii, sau se roagă Rozariul Îndurării Divine, rugându-l pe Dumnezeu, să oprească epidemia, precum și să dea alinare celor îmbolnăviți, și mântuire acelor, pe care i-a chemat la dânsul.

Indulgența plenară poate fi câștigată și de credincioșii, care în clipa morții nu au posibilitatea de a primi sacramentele bolnavilor. În asemenea cazuri se recomandă folosirea unei cruci, sau al unui crucifix.